

Lapsed said koti selga ja märgi rinda

Laupäeval enne sõbrapäeva said kõik Tartu Pauluse pühapäevakooli lapsed endale pühapäevakooli rinnamärgid, jõuluks olid nad saanud kingituseks ka pühapäevakooli pildiga kerged seljakotid. Nii seljakotil kui märgil on kujutatud meie armast kirikut, lapsi ja kõige üle särab Jumala kirgas ja rõõmus päike. Sama pilt on aastaid olnud pühapäevakooli kuulutusel. Pildi joonistas kunstnik Maarika Le-

karkin, märkide valmistamisel olid abiiks Mari-Liis Kurvits ja Aleksander Erstu. Pühapäevakooli pered on meened rõõmuga vastu võtnud ja kannavad neid usinalt. Seegi on hea võimalus anda tunnistust Jeesusest ja kutsuda lapsi pühapäevakooli. Märgi saavad ka kõik pühapäevakooliga liituvad uued õpilased. Seljakotte saab osta Pauluse raamatupoest.

PIRJO ROOTS

Eenok Haamer (17. V 1935 – 27. II 2025)

Eenok Haamer sündis Tartu Pauluse koguduse õpetaja peres. Tema lapsepõlv möödus paigas, kus praegu on kiriku tiibhoone teise korruse saal. Sealsamas, tema tolleaegses kodus, Eenok ka ristiti. Pärast kuus aastat kestnud metsavennaelu lõpetas ta Tartus keskkooli, Tallinnas Usuteaduse Instituudi ning ordineeriti 1963. aastal Mustvee koguduse õpetajaks. Seda ametit pidas ta lõpuni.

Uues ametis

2. veebruaril seati Saku koguduse õpetaja ametisse **Ariel Süvari**, kes seni oli samas koguduses abiõpetajaks. Ariel on varem olnud ka Harkujärve koguduse abiõpetaja.

1. märtsil sai uue õpetaja ka Tallinna Peeteli kogudus. **Külli Suurevälja** oli seni Viimsi koguduse abiõpetaja. Lisaks teenib Külli ka Leesi kogudust Juminda poolsaarel Harjumaal. Enne ordineerimist oli ta Randvere koguduse juhatause esimees.

Kirikunoored kohtusid Põltsamaal

31. jaanuarist 2. veebruarini kohtusid kirikunoored taas Põltsamaal. Ülevaate annab Helene Luhamets:

"Mina olin Talvapäevadel sel aastal esimest korda. Sain palju uusi tutvusi ja muljeid, nautisin neid lühikesi päevi Põltsamaal. Töötube oli palju ja erinevaid, näiteks disc golf, kokkamine, piiblitund ja mitmed teised. Kiidan kõrgelt kokkasid, kes meile toitu valmistasid, samuti noortebändi Priius, kes muusika eest vastutas ja meid kaasa laulma tõmbas. Toredad olid ka mängud: Johannese valmistatud kuldvillak, "spoonimine" ja omaduste mäng. Vabal laval esinesid julged laagrilised tantsides, lauldes ja pilli mängides, luues kõigile lõbusa meeleolu. Ühel hetkel, mil laager oli juba täies hoos, pidime spordiriided selga tõmbama ning meid aeti Felixi spordihalli, kus me saime mängida jalgpalli ja rahvastepalli. Nipp oli selles, et tavalised pallid asendati suurte võimlemispallidega. Nii sai kõvasti trenni tehtud. Meid külastas ka peapiiskop Urmas Viilma, kellele saime esitada küsimusi ja kes meile tarku vastuseid andis. Kokkuvõtteks võin öelda, et laager oli imetore ning ma soovitan seda igale noorele."

Kohtumine Puhjas

Neljapäeva, 27. veebruari õhtul said Puhja kirikus ligi kolmekümnekesi kokku Tartu Pauluse, Puhja ja Elva noored (ja mõned vanad). Alustuseks kanti kirikust välja jõulukuusk, järgnes mäng, mille käigus tuli kirikust otsida vastuseid küsimustele. Pärast kehakinnitust soojas pastoraadis tegi Tartu Pauluse noortejuht Elise Nora Pruun piiblitunni Rm 12,1-18 põhjal ja Valga praostkonna noorsootööjuht Kristiina Lõhmus pani rahva liikuma piiblidraamaga, mis kõneles Püha Vaimu saabumisest nelipühapäeval.

Urmas Saupõld: mulle teeb rõõmu,

Seekordne intervjuu tuleb mehega, kes sündis kuuekümnendate lõpus. Tema vanemad siis veel usklikud ei olnud. Seega sündis ta uskmatusse perre. Ta oli aktiivne spordipoiss, lõpetas põhikooli Tallinna Spordikoolis, gümnaasiumiosa läbis Kehra Keskkoolis, punase diplomiga lõpetas Võru Tööstustehnikumi mööblitootmise tehnoloogina. Mõni aasta hiljem lõpetas Sisekaitseakadeemia päästeala insenerina, siis Kõrgema Usuteadusliku Seminari teoloogina. Kui eluaastaid viiskümmend ja natuke peale, läks õppima Usuteaduse Instituuti ning sai sealt magistrikraadi teoloogias. Täna on ta Tartu Pauluse koguduse liige, on vahel abiks vaimulikele ja kui tarvis, paneb käed külge ka majandustöödel. Aktiivselt annab Urmas Saupõld oma panuse Tartu Maarja koguduse diakonina.

Kord ütles üks elatunud mees oma elule tagasi vaadates, et elus toimunud erinevad sündmused on olnud nii head kui ka mitte nii head, kui ise oleks soovinud. Kuid tema suhtumine nendesse oli: „Igal sündmusel meie elus on oma roll, oma sõnum ja väärtus. Oluline on panna tähele, kuhu need sind juhivad!”

„Elusündmused” on teda suunanud õppima eri eluetappides erinevatesse koolidesse, kuid kogu õpitu on viinud lähemale ühele kindlale suunale, milleks on „päästmine” – inimeste ja nende vara päästmine päästealaselt selles elus ning hingede päästmine igaviku vaates.

Päästmise kui toimingu juures on alati kaks poolt. Üks, kes vajab päästmist, ja teine, kes otsustab abikäe ulatada.

Küsisin, millised on olnud sinu kogemused inimeste päästmisel?

Tavaline on, et läheme kellelegi appi, kuid olen mõnel korral abistamise käigus jäänud olukorda, kus mind on olnud vaja päästa. Pidin kord minema põlevasse majja, et tuua sealt välja lõksu jäänud inimene. Sündmus leidis aset öösel ja kulus aega, et inimene üles leida. Suitsus ja pimedas, käsikaudu kõik toanurgad läbi otsides, oli minu balloonis hingami-

seks vajalik õhk otsa lõppemas. Päästetavaga tagasiteel olles avastasin, et üks, mille kaudu sisenesin, oli kadunud. Kõik toimus jätkuvalt pimedas ja käsikaudu. Uks oli sulgunud ja kinni kiilunud. Kuna käepidet sellel ei olnud, moodustas ta nüüd osa seinast. Olime seal põrandal ja minu õhk saigi otsa. Olin kaotamas teadvust, mõtlesin Jumalale, viimased sõõmud õhku... ja korraga löödi mu lähedal lahti üks. Minu töökaaslane, samuti kristlane, tajus vaimus minu olukorda ja Vaimu juhtimisel liikus minu suunas ja päästis mu.

Kord elustasin mahalaskmise ähvarduste saatel, relvast sihituna, väike-last... Kord olime tormisel merel laevaga suures kreenis ja päästsite saarelt üht pimesoole lõhkemisohus olevat poissi ning arst hüüdis kõva häälega Jumalat appi. Jumal kuulis, pääses meeskond, laev, pääsesime ise ja päästsite ka poisi.

Mitme inimese elu oled päästnud?

Täpselt ei teagi. Olen elustanud uppujaid, lämbujaid ja mitmeid ka elule tagasi saanud. Samuti põlevast majast on mitmeid välja toodud. Metsa eksinud ja külmunud inimesi leitud ja päästetud. Avarii käigus deformeerunud autost inimesi välja lõiganud. Medalgi seinal meenutamaks neid sündmusi... Kuid on ka teistsuguseid päästetöid. Olen olnud kaplanina tööl vanglas ja sealsed hingehoiutööd on mind väga kõnetanud. Vestlused pisikeses ruumis inimestega, kes on võtnud teistelt elu. Kinnipeetavatega, kes on iseeneselt püüdnud elu võtta. Pisarateni sügavad vestlused sõltlastega Jumalast ja päästmisest.

Kuidas sa ise leidsid tee Jumala juurde?

See oli 1990ndate alguses. Noored usklikud esinesid minu kodukoha

kui kogen Püha Vaimu lähedalolu

kultuurimajas. Laulsid ja tunnistasid oma eludest. Läksin sinna neid „paika panema”, selgitama, et nad võiksid oma „urkas” lärmata ja mitte siin tüüdata. Kuid nad olid viisakad ja see rahustas mu maha. Olin lõpuni seisukohal, et nad on piiratud silmaringiga fanaatikud. Kui nad küsisid, kas võivad mu eest paluda, andsin mühates nõusoleku, kuid ise kaasa ei palvetanud. Läksime laiali, pealtnäha kõik endine. Ah jaa, sain sealt kaasa väikese punaste kaantega Uue Testamendi. Selle lugesin kodus läbi ja panin riulile tolmu koguma. Nii see jäi, möödus aasta ja minu isiklikus elus tulid raskused. Sporti harrastanud poisina olin harjunud pingeid maandama füüsilist trenni tehes. Otsustasin sõita autoga vanemate juurde (100 km), et lõhkuda puid. Kuid siis juhtus ime, mida ma siiani ei ole unustanud. Olin sõitnud juba kilomeetreid ning parasjagu sõitmas läbi Rapla linnast. Korruga kõnetas mind „Hääl” ja hakkas jagama juhiseid. Pidin pöörama vasakule, mingi aja möödudes paremale ja uuesti vasakule. Jätsin auto seisma ja avastasin end Rapla Vabakoguduse väravas. „Hääl” käskis autost lahku- da ja minna hoonesse. Oli pühapäev ja koguduses käis teenistus. Inimesed olid minu poole seljaga ja ruum oli rahvast täis. Ainuke koht ukse juures oli vaba ja võtsin sellele istet. Ma ei näinud kellegi nägu. Olin oma murekoormaga seal pingil kõssis. Ühel hetkel kuulsin kusagilt kaugus- test, justkui läbi „udu”, et teenistus on läbi. Tõusin koheselt ja lahkusin tagasi vaatamata. Istusin autosse, olin juba paar meetrit tagurdanud kui sama „Hääl” küsis, kuhu olen mine- mas. Imelik küll, kuid vastasin: „Õeldi ju, et teenistus lõppes”. „Hääl” käskis tagasi minna. Sõitsin tagasi parkimiskohale, sisenesin uuesti ja nüüd, inimesed olid ümber pöördunud ja soovisid kõigile kätt- pidi õnnistust. Nägin nende nägusid. Ma ei uskunud oma silmi. See mida nägin, muutus unustamatuks koge- museks. Ma nägin ja kogesin neist väljuvat ebamaist armastus. Tundsin iga rakuga, et olin seda alati otsinud ja igatsenud. Sellest sai mu päästepäev. Hetk hiljem tundsin eneses suurt

süüd, koormat, patusust. Kahetsuse ja meelearandusega, suurte pisaratega andsin need Jeesuse risti alla ja sain vabaks.

Kas sa oled oma elus kogenud mõnda erilist palvevastust või Jumala juhtimist?

Jah, olen! See juhtus minu usutee alguses. See on pikk, kuid väga põnev lugu. See ei mahu siia vestlusesse. Kuid selle juhtumi kaudu Jumal kinnitas mind teadmise, et Ta on tõesti päriselt olemas, kuuleb meid, vastab meie palvetele, tervendab meid. Üllatab oma üleloomuliku väega. Lühidalt kõlab see nii. Olin enne Jumala avastamist kusagilt saanud külge nahahaiguse, mida arstid nelja aasta ravimise jooksul ei suutnud minust eemaldada. Viimaks nad tunnistasid, et ei tea põhjust ja ei suuda mind ka terveks ravida. Mäletan seda tunnet, kui pidin seisma silmitsi tõdemusega, et pean selle haigusega ka kord surema. Nii nad andsid sellest mulle teada. Kristla- seks saades lugesin aga Jeesuse imelistest tervendamistest ja see juhtus ka minuga. Jumal kõnetas mind ja ütles, et saan täna terveks. Oli see vast päev, täis otsimist ja palveta- mist, hirmu ja ebamugavust ning lõpuks julgust teiste ees tõsta oma usukäed ja võtta tervenemine vastu! Hilisem arstlik kontroll tõendas, et olen saanud terveks. Neli aastat kest- nud sümptomid olid kadunud.

Hiljem olen ka ise olnud tunnistajaks mitmete inimeste imelisele tervene- misele. Kord nägin, kuidas pime tüdruk hakkas lugema Piiblit. Kord pärast teenistust sõimas mind sülge näkku pritsides üks kurjast vaimust vaevatu ja oma kinga jalast haarates ähvardas mind lüüa. Vaimne maailm on päris. Vahel rõõmustav, vahel hirmutav.

Mida sa pead igapäevases elus kristlasena oluliseks?

Ohh, minu arvates on oluline suuta meie ümber olevast infomürast mitte lasta ennast häirida. See on kerge tulema ja lõpuks oleme me ju see, „mida me sööme”. Maailm surub ennast peale. Ma arvan, et on oluline leida enese ümber kristlik sõprus-

kond, kellega koos üksteist julgusta- da, palvetada, Piiblit lugedes Jumalat lähemalt tundma õppida, üksteise koormaid kanda, üksteist toetada, et me kiusatustele järele ei annaks. Oluline on kuuluda vaimselt ühtsesse ja tugevasse perekonda, kellega koos vastu minna väga keerulistele aega- dele, mis kristlasi ees ootab. Meil peab olema selgroogu. Ilm 21:8 ütleb: „Aga argade ja uskmatute ja jäledate ja mõrtsukate ja hoorajate ja nõidade ja ebajumalateenijate ja kõigi valetajate osa on tule ja vääv- liga põlevas järves, see on teine surm.”

Mis teeb sulle rõõmu?

Mulle teeb rõõmu, kui kogen Püha Vaimu lähedalolu. Vahel tõusevad siis ihukarvad püsti, vahel tunnen judinaid jooksma üle ihu, reeglina tulevad silma ka tänapisarad. Mulle teeb rõõmu, kui näen enese ümber inimesi, kes tegutsevad Jumala Vai- mu väes, inimesi, kes on abivalmid ja hoolivad. Mulle valmistavad rõõmu nii PÄÄSTJA kui päästjad!”

*

„Meiegi olime kord ju arutud, sõnakuulmatud, eksijad, orjates mitmesuguseid himusid ja lõbusid, elades kurjuses ja kadeduses, olime vihaalused ja vihkasime üksteist. Kui aga Jumala, meie Päästja heldus ja inimesearmastus ilmus, siis ta päästis meid - mitte õiguse tegude tõttu, mida meie nagu oleksime teinud, vaid oma halastust mööda, uuestisünni pese- mise ja Püha Vaimu uuendamise kaudu. Seda Vaimu on ta meie peale ohtralt valanud Jeesuse Kristuse, meie Päästja läbi, et meie, tema armust õigeks saanud, oleksime igavese elu pärijaiks lootuse põhjal. See sõna on ustav ning ma tahan, et sa neid asju tõsiselt rõhutaksid, et need, kes on hakanud Jumalat uskuma, oleksid hoolsad tegema häid tegusid. See on hea ja inimestele kasulik.”

(Tt 3:3-8)

Küsimusi esitas
KRISTJAN LUHAMETS

Jumalateenistused

...on igal pühapäeval kell 10. Lisaks:

5. märts kell 17 tuhkapäev.

25. märts kell 12 paastumaarjapäev.

Ülekanded jumalateenistusest on Pereraadios, Youtubes ja Facebookis.

Kirikus on avatud kaks **mängutuba**, kus on võimalik jumalateenistust jälgida ekraani ja kõlarite abil. Altarist vasakul on teisel korrusel tuba kõige pisematele, paremal on aga tuba, kus täiskasvanu jutustab lugu vastava pühapäeva teemal.

Pühapäevakool

Tunnid laupäeviti kell 11.00:

2–4 aastased (Eleri Luhamets ja Karin Kuusk)

5–6 aastased (Aleksander Erstu ja Mari-Liis Kurvits)

I–II klass (Pirjo Roots ja Katrin Kull)

III–V klass (Anu Seppa ja Heli Lätt)

VI–VIII klass (Katrin Burman)

Lastekoor. Proovid laupäeviti kell 10.

Pühapäevakooli laager on

30. mail – 1. juunil Põltsamaal.

Koguduse elu nädala sees

Piiblitunnid kolmapäeviti kell 17.

Leeritunnid E ja K kell 18.00

Noorteõhtud neljapäeviti kell 19.

Info: Elise Nora Pruun, tel 58156209.

EELK noortepäevad „Taevalikult rikas” on 10.-13. juulil Puhjas.

Taizé palvused neljapäeviti 17.30.

Piibliringid:

P. 2. märts kell 11.45 (Juta)

T. 11. märts kell 17.00 (Merce ja Kai)

R. 14. märts kell 17.00 (Aino)

R. 14. märts kell 18.00 (Kristjan)

P. 16. märts kell 11.45 (Juta)

T. 25. märts kell 17.00 (Merce ja Kai)

R. 28. märts kell 17.00 (Aino)

R. 28. märts kell 18.00 (Kristjan)

P. 30. märts kell 11.45 (Juta)

T. 8. aprill kell 17.00 (Merce ja Kai)

Kammerkoor teisipäeviti kl 18:15.

Kantselei, kirik ja kolumbaarium on avatud E-R 9-17, L 9-14, P 9-10, telefon 5550 6363.

Liikmeannetusi

saab teha kantseleis või ülekanedega. Arve nr: EE282200 221005105336, saaja: EELK Tartu Pauluse kogudus.

Raamatupood on avatud

E-R 10-17, L 10-14 ja P 11.30-12.00.

Kontserdid

P. **9. märts** kell 17.00 ansambel Vox Clamantis ja kammerkoor Kolm Lindu. Kavas: Arvo Pärdi ja Henrik Ødegaardi looming ning gregooriuse laulud. Sissepääs piletitega.

L. **15. märts** kell 18.00 Mihhail Kazinik, viiulid ja klaver. Pilet 15€.

L. **22. märts** kell 16.00 kammerkoor Helü, Elleri keelpilliansambel, Arsise kellade kooli õpilased, orelil Kadri Toomoja ja torupillil Margo Kõlar. "Maarja missa tarto keelen". Piletid 20/15€, toetajapiletid 25/50 €, kuni 10-aastastele lastele sissepääs tasuta.

35 aastat tagasi

7. märts 1990 registreeriti Pühajõe kogudus, mis eraldus Jõhvist 1939 ja suleti 1968. Kirik lagunes, 1988 alustati taastamistöid.

Kuidas pühitseda paastuaega?

5. märtsil on Tuhkapäev, mis tähistab kirikukalendris kevadise paastuaja ehk Suure Paastu algust. Paastuaeg kestab kokku 46 päeva, sh 40 paastuaja 6 pühapäeva. Viimane, paastuaja kuues pühapäev on Palmipuudepäha – sellega algab Suur Nädal, mil me tähistame Kristuse kannatusi, surma, matmist ja ülestõusmist.

Tänapäeval ei oska paljud inimesed, isegi kristlased, paastuajaga suurt midagi peale hakata. Seda enam, et kui kiriku vana paastureegel on, et inimene peaks oma kõhu üks kord päevas korralikult täis sööma ning teistel söögikordadel piirduma kerge kehakinnitusega, siis enam-vähem nii see tänapäeva inimese toitumine välja näebki, ja mitte ainult paastuajal.

Tegelikult ei ole paastuaja keskmes küsimus söömisest. Veelgi vähem on paastuaja mõtteks mingi erilise dieedi kehtestamine või enda näljutamine. Paastuaja eesmärgiks on, et inimene õpiks ennast teadlikult piirama ja oma elu korraldama nii, et see oleks hea nii talle endale kui teistele tema ümber. Paastuaja mõtteks on oma elu korras-tamine: loobumine mõttetust ja üleliigsest ning pühendamine sellele, mis on mõistlik ja hea. See võib tunduda enesestmõistetavana, aga ka enesestmõistetavaid asju on vaja aegajalt teadlikult meelde tuletada.

Paastuajal tuleks võtta tavapärasest enam aega igapäevaseks Pühakirja lugemiseks ja palveks. Lisaks sellele tuleb otsida rohkem võimalusi hea tegemiseks – iseäranis neile, keda kõige vähem meeles peetakse. Jumal

ütleb prohvet Jesaja raamatus: “Eks ole ju mulle meeldiv paast niisugune: päästa valla ülekohtused ahelad, teha lahti ikke jutad, lasta vabaks rõhutud ja purustada kõik ikked? Eks see ole murda oma leiba näljasele ja viia oma kotta viletsad kodutud, kui sa näed alastiolijat ja riietad teda ega hoidu oma ligimesest? Siis ilmub su valgus otsekui koit ja su paranemine edeneb jõudsasti!”

Paastuaja õigel pühitsemisel võib olla abi järgmiste küsimuste esitamisest:

1. Mis ja kes on minu elus tõeliselt tähtis? Kas peaksin selles osas midagi muutma?

2. Kuidas ma saan korraldada ja elada oma elu parimal võimalikul viisil? Mis on mulle seejuures peamiseks juhtnööriks, kas minu enda soovid ja ihalused või Jumala sõna ja tahtmine?

3. Milline on minu lähim võimalus teha midagi head – kohe praegu ja päris konkreetselt?

Kuna paastuaja vaimulikuks sisuks on Kristuse kannatuste, surma ja ülestõusmise pühitsemine, ei tohi me unustada, et kõik see, mis me oleme ja mis meil on, sh kõik hea, mida me iial teha suudame, on Jumala armukingitus Tema ainusündinud Pojas, meie Önnistegijas Jeesuses. Jumal, kes on meid loonud ja lunastanud, on ka see, kes meid jätkuvalt puhastab ja pühitseb, uuendab ja kasvatab – eeskätt oma sõna ja sakramendi väes. Üksnes siis, kui hoiame oma pilku Ristilöödul ja käime Tema jälgedes, võime kasvada tõelises õiguses, headuses ja armastuses.